

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 lipca 2007 r. w sprawie T-229/05 AEPI AE Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 września 2007 r. przez AEPI AE Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias

(Sprawa C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: AEPI AE Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias (przedstawiciel: adwokat Th. Asprogerakas-Grivas)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie w całości wyroku nr 328 208, wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) w dniu 12 lipca 2007 r. w sprawie T-229/05 AEPI AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- wydanie rozstrzygnięcia w sprawie skargi wniesionej w dniu 14 czerwca 2005 r. (na podstawie art. 230 WE) do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich przeciwko decyzji Komisji SG-Greffe (2005) D/201832 z dnia 18 kwietnia 2005 r., w której odrzuciła ona skargę złożoną do niej w dniu 22 marca 2001 r., lub odesłanie skargi do instancji, która wydała zaskarżony wyrok, aby została ona uwzględniona zgodnie z podniesionymi w niej żądaniami;
- obciążenie drugiej strony postępowania całością poniesionych kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyrok Sąd dokonał błędnej wykładni art. 81 WE i art. 82 WE, ponieważ nie zbadał, czy w zaskarżonej decyzji Komisja przekroczyła granice przysługującego jej zakresu swobodnego uznania, nie uwzględnił odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i nie uwzględnił okoliczności faktycznych opisanych we wniesionej do niego skardze, które dowodzą ewentualnego wpływu na handel wewnątrzspółnotowy. Wreszcie, dokonując błędnej wykładni i błędnie stosując art. 81 WE i art. 82 WE, Sąd uznał, że dotyczące konkurencji przepisy prawa wspólnotowego stawiają wymóg istnienia rzeczywistego wpływu na handel wewnątrzspółnotowy, podczas gdy w rzeczywistości, dokonując właściwej wykładni i właściwie stosując ww. postanowienia,

wienia, winien był rozstrzygnąć, iż do zaistnienia naruszenia wystarcza ewentualny wpływ.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-427/07)

(2007/C 269/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2-4 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE, przepisów niezbędnych do tego, aby przed udzieleniem pozwolenia na przedsięwzięcia budowy dróg mogące mieć istotne oddziaływanie na środowisko objęte pkt 10 lit. e) załącznika II do dyrektywy 85/337/EWG zostały objęte wymogiem uzyskania zezwolenia i oceny skutków zgodnie z art. 5-10 tej dyrektywy, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 85/337/EWG;
- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 3 ust. 1, 3-7 i art. 4 ust. 1-6 dyrektywy 2003/35/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE lub w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.